

Ιστορικές αναφορές για την Αγία Ζώνη

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Το 1888 τον Απρίλιο η Αγία Ζώνη βρίσκεται στο Βραχάσι. Ποιοι λόγοι συνετέλεσαν να έρθει δεν γνωρίζουμε. Γνωρίζουμε μόνο πως την Αγία Ζώνη το έτος αυτό περιόδευαν στην Κρήτη Βατοπαιδινοί πατέρες δι' ευλογίαν.

Πλείστοι όσοι Ναοί θεμελιώθηκαν τότε με την ευλογία της, όπως ο Ναός του προφήτη Ηλίου στο Καταλαγάρι, το β' κλίτος των Τριών Ιεραρχών στο Ψυχρό κ.π.ά., κατά την πληροφορία του Σεβασμιωτ. Μητροπολίτου Πέτρας κυρίου Νεκταρίου.

Επίσης, στις 2 Ιουλίου 1888, μετά την Θεία Λειτουργία που τέλεσε στον ιερό Ναό Παναγίας της Φερμαλίνας Νεαπόλεως, ο Επίσκοπος Πέτρας Μελέτιος, έγινε και ο αγιασμός θεμελιώσεως του νέου Μητροπολιτικού μας Ναού, της νυν Μεγάλης Παναγίας.

Μετά την θεμελίωση του Ναού, **ο Επίσκοπος Πέτρας Μελέτιος** συνόδευσε την

Αγία Ζώνη στην περιοχή Κριτσάς, όπου ησθένησε και απεσύρθη των καθηκόντων του, μέχρι της ημέρας της κοιμήσεώς του, στις 2 Αυγούστου 1889.

Ο ιστορικός τρίκλιτος παλαιός ιερός Ναός της Μεγάλης Παναγίας, της επιλεγόμενης Φερμαλίνας, για λόγους αισθητικής, μετά την ανέγερση της νέας Μεγάλης Παναγίας, ο μεν Επίσκοπος Πέτρας κυρός Διονύσιος κατεδάφισε τα δύο κλίτη αυτής, ο δε Επίσκοπος Πέτρας κυρός Δημήτριος το εναπομείναν, το έτος 1963. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κύριος Νεκτάριος ανήγειρε στον ίδιο τόπο μονόκλιτον ιερό Ναό επ' ονόματι της Αγίας Ζώνης, εις ανάμνηση του γεγονότος των θεμελίων υπ' αυτής του περίλαμπρου Μητροπολιτικού Ναού της Μεγάλης Παναγίας και εις μνήμην του εθνομάρτυρος Ιωακείμ Επισκόπου Πέτρας, ο οποίος ανήγειρε τον παλαιό Ναό της Μεγάλης Παναγίας, της Φερμαλίνας. Ο Ναός της Αγίας Ζώνης εθεμελιώθη το 1993 (Κυριακή των Βαΐων) και εγκαινιάσθη το 1999 (13 Αυγούστου), υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας και Χερρονήσου κυρίου Νεκταρίου.

Η παρουσία της Αγίας Ζώνης στο Βραχάσι ήταν αφορμή, για να εκπληρωθεί το τάμα της Αικατερίνης Λεμπιδάκη, το γένος Παυλάκη, σύζυγος του Εμμανουήλ Λεμπιδάκη, εμπόρου, ο οποίος διετέλεσε και δήμαρχος Βραχασίου (1906-1912). Έτσι, ύστερα από θαυματουργική επέμβαση της Αγίας Ζώνης, γεννήθηκε ο Νικόλαος Λεμπιδάκης, μετά από όνειδος της ατεκνίας, που έζησαν επί τριετίαν. Η Αγία Ζώνη ήρθε στο χωριό τον Απρίλιο του 1888 και τον Ιούλιο του 1889 γεννήθηκε ο γιός τους, που έλαβε το όνομα Νικόλαος.

Η όλη ιστορία έχει ως εξής: Στο Βραχάσι έχει δημιουργηθεί μια αξιόλογη συλλογή και έκθεση λαογραφικού υλικού, με την επωνυμία ΒΡΑΧΑΣΩΤΙΚΟ ΣΠΙΤΙ. Το σπίτι, στο οποίο στεγάζεται, η φροντίδα, η επιμέλεια και ο μόχθος, του όλου στησίματος, είναι των δύο εκλεκτών και φιλοπρόοδων γυναικών του Βαχασού: της κ. Μαρία Λεμπιδάκη-Λασθιωτάκη και της κ. Αικατερίνης Λεμπιδάκη. Το ΒΡΑΧΑΣΩΤΙΚΟ ΣΠΙΤΙ φιλοξενεί αντικείμενα λαϊκής τέχνης, καθημερινής διαβίωσης και διατροφής των ανθρώπων του παλιού καιρού, και αποτελείται από: το πόρτεγο, κύριο δωμάτιο της καθημερινής διαβίωσης της οικογενείας, την κάμερα, όπου ο χώρος αποθήκευσης των τροφίμων, του λαδιού και του κρασιού, την αποθήκη με τα γεωργικά σύνεργα, το υπνοδωμάτιο, όπου ο αργαλειός και τα επιτηδεύματα της γυναίκας, υφαντά, κεντήματα, ρουχισμός, το γραφείο του Βραχασώτη δικηγόρου Νικολαου Εμμαν. Λαμπιδάκη και εφέτη Λασιθίου. Διαθέτει εκθετήριο παλαιών φωτογραφιών λογίων, δημάρχων και επαναστατών, που έλαβαν μέρος στους Κρητικούς αγώνες και δημόσια έγγραφα, που φωτίζουν επαρκώς την χρονική περίοδο στην οποίαν αναφέρονται. Το οίκημα, που στεγάζει το ΒΡΑΧΑΣΩΤΙΚΟ ΣΠΙΤΙ, είναι ιδιοκτησία της Αικατερίνης Λεμπιδάκη και της Μαρίας

Λεμπιδάκη – Λασθιωτάκη και θεμελιώθηκε το 1880. Είναι ένα διώροφο πέτρινο κτήριο, δείγμα χαρακτηριστικό της αρχιτεκτονικής της εποχής του και αποτελείται από έξι συνολικά δωμάτια. Όταν έγινε η αναπαλαίωση για τη στέγαση των αντικειμένων της λαογραφικής συλλογής, στο πόρτεγοκατά την αφαίρεση των σοβάδων στον δεξιό τοίχο, μπαίνοντας μέσα, διαπιστώθηκε ένα μικρό κομμάτι από ασβέστη, ενώ όλο το υπόλοιπο κτήριο ήταν από πηλό. Αυτό το ασβεστόκτιστο κομμάτι προστάτευε μια θυρίδα ακανόνιστου σχήματος 14X25 εκ.μ., σε ύψος 1.45 μ. από του δαπέδου, η οποία φιλοξενούσε ένα μικρό κουτί 7X11εκ.μ., το οποίο περιείχε ένα μικρό κομμάτι υφάσματος, μέσα στο οποίο βρισκότανε μια κορδέλα πολύ φθαρμένη (κομματιασμένη) από τον καιρό κι ένα μικρό κομμάτι σχοιניού, μήκους 15 εκ. μ., από δέρμα καμήλας (;), μάλλον. Η θυρίδα αυτή έχει προστατευθεί και φυλάσσει αυτά τα διασωθέντα αντικείμενα. Η κορδέλα αυτή είναι μία από τις ευλογημένες κορδέλες με την Αγία Ζώνη της Κυρίας Θεοτόκου, οι οποίες δίδονται, από παλαιωτάτων χρόνων μέχρι σήμερα ως ευλογία στους ευλαβείς προσκυνητές και γίνονται πολλά θαύματα (θεραπεύονται ανίατα νοσήματα, καρκινοπάθειες κ.λπ.) κυρίως, όμως λύεται η στέρωση των γυναικών και πολλά άτεκνα ζευγάρια αποκτούν παιδιά. Έτσι έγινε και στην περίπτωση που φιλοξενήθηκε η Αγία Ζώνη στο σπίτι αυτό του Εμμανουήλ και της Αικατερίνης Λεμπιδάκη. Τον Απρίλιο του 1888 ήρθε η Αγία Ζώνη και τον Ιούλιο του επομένου έτους γεννήθηκε ο Νικόλαος Λεμπιδάκης, που διέπρεψε ως έμπορος και διετέλεσε δήμαρχος Βραχασού (1906-1912). Από τις αποδείξεις της εποχής, που βεβαιώνουν την πληρωμή εξόδων της ελεύσεως της Αγίας Ζώνης στο Βραχάσι, μνημονεύομε μόνον εκείνης της Δημοτικής Εφορίας Βραχασίου, με αύξ.αριθ.14, της 11ης Δεκεμβρίου 1888: «Προς τον κ. Εμμανουήλ Ν. Λεμπιδάκην, Ταμίαν της Δημοτικής Εφορείας Βραχασίου», διά της οποίας εντέλλεται «όπως πληρώσει στον Αναστάσιον Κόντε γρόσια 181 προς εξόφλησιν του υπό ημερομηνίαν 5 Απριλίου ε. έ. Εντάλματος και αξίαν πέντε ήμυσι (αρ.5 1/2) οκάδων κηρού ληφθέντος, κατά την τελετήν της μεταβάσεως ενταύθα της Αγίας Ζώνης και λάβητε την επί τούτω απόδειξιν.

Πηγή: Pemptousia.gr
